

Sygn. akt III CSK 418/15

## POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa [...] Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego  
Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W.  
przeciwko T. G.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 lutego 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 19 lutego 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i oddala  
wniosek pełnomocnika pozwanego o przyznanie kosztów  
pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu  
kasacyjnym.**

### UZASADNIENIE

Pozwany T. G. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 19 lutego 2015 r., uchylającego wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 5 września 2014 r. w punkcie I w części dotyczącej podpunktów 21a, 22a, 23a, 24a, 25a, 26a, 27a, 28a oraz zmieniającego ten wyrok w punkcie I w ten sposób, że wymienioną w punkcie I, w podpunktach od 1-20 w każdym podpunkcie a, datę „14.01.2013 r.” zastąpiono datą „29.05.2012 r.”. W pozostałej części Sąd odwoławczy oddalił apelację pozwanego. Strona powodowa [...] Fundusz

Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. wystąpił przeciwko T. G. z pozwem o zapłatę kwoty 95 834,92 zł z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 14 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty tytułem zwrotu postawionego w stan wymagalności kredytu bankowego. Sąd I instancji w przeważającej części uwzględnił powództwo, z tym że ustalił, iż umowa kredytu nie została wypowiedziana i zasądził na rzecz powoda należność z tytułu zaległych rat kredytu z odsetkami od dat ich wymagalności. Wobec nieprzedłożenia oryginału umowy kredytowej, fakt jej zawarcia przyjął w drodze domniemań faktycznych na podstawie innych dokumentów i czynności pozwanego, a treść ustalił w oparciu o kopię tej umowy. Przejście wierzytelności na rzecz powoda Sąd również uznał za udowodnione. Częściowe uchylenie i częściowa zmiana wyroku Sądu pierwszej instancji była konsekwencją uwzględnienia przez Sąd Apelacyjny zarzutu zasądzenia przez ten Sąd odsetek ponad żądanie pozwu. W pozostałym zakresie Sąd odwoławczy podzielił ustalenia faktyczne i wnioski prawne Sądu Okręgowego.

W skardze w kasacyjnej pozwany zarzucił naruszenie prawa materialnego przez niezastosowanie art. 6 k.c., a jako naruszone przepisy postępowania, które zdaniem skarżącego miały istotny wpływ na wynik postępowania, wskazał art. 233 k.p.c., art. 129 k.p.c., art. 217 § 2 k.p.c., art. 219 k.p.c., art. 230 k.p.c. oraz art. 321 k.p.c. w zw. z art. 378 k.p.c. We wnioskach domagał się zmiany zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa w całości, ewentualnie jego uchylenia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu. Wniósł też o przyznanie od Skarbu Państwa na rzecz r. pr. P. W. kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z tytułu sporządzenia skargi kasacyjnej w wysokości 6 642 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Koniecznej selekcji

skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398<sup>9</sup> k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie ujawniły się przewidziane w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. okoliczności przemawiające za przyjęciem skargi do rozpoznania.

Skarżący uzasadnił potrzebę rozpatrzenia jego skargi przesłanką z art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c., to znaczy jej oczywistą zasadnością. Wyjaśnił, że „oczywista zasadność skargi ujawnia się w przytoczonych w treści argumentach, które potwierdzają, iż przepisy prawa materialnego i procesowego zostały przez Sąd Apelacyjny i Okręgowy naruszone w sposób rażący. Uchybienia te miały istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia wobec czego podniesione zarzuty uzasadniają wniesiony środek zaskarżenia”.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej, o której mowa w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c., zachodzi wówczas, kiedy dla przeciętnego prawnika z samej treści skargi - bez pogłębionej analizy i jurydycznych dociekań - w sposób jednoznaczny wynika, że wskazane w niej podstawy zasługują na uwzględnienie. Skarżący, powołując się na tę przesłankę powinien wykazać oczywistą zasadność skargi przejawiającą się kwalifikowanym charakterem naruszenia przepisów prawa, co oznacza, że argumentacja powinna się skupić na wytknięciu dostrzegalnych natychmiast wadliwości wykładni lub stosowania prawa procesowego bądź materialnego i wynikłej z tej przyczyny jaskrawej nieprawidłowości orzeczenia (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lipca 2015 r., IV CSK 17/15, LEX nr 1770910). Uzasadnienie wniosku o przyjęcie sprawy do rozpoznania nie spełnia wymienionych warunków. Skarżący oprócz gołosłownego stwierdzenia, iż jego skarga jest oczywiście uzasadniona nie przedstawił żadnej argumentacji na poparcie swojej tezy, odsyłając do uzasadnienia podstaw kasacyjnych. Zgłoszone tam zarzuty przede wszystkim zawierają krytykę oceny dowodów i ustaleń faktycznych, a więc są zarzutami niedopuszczalnymi w świetle zakazu ustanowionego w art. 398<sup>3</sup> § 3 k.p.c., a przy tym opierają się na nierzetelnym przedstawieniu podstaw dowodowych i kryteriów ich oceny przez Sądy. Także zarzuty dotyczące wyrokowania ponad żądanie oraz wadliwego rozkładu ciężaru dowodzenia nie są oczywiście uzasadnione.

W związku z tym nie można uznać, że zachodzi powołana przez skarżącego przesłanka przyjęcia jego skargi kasacyjnej do rozpoznania. Okoliczności sprawy nie wskazują też, aby zachodziły inne podstawy przewidziane w art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia tej skargi do rozpatrzenia.

Z uwagi na wskazane wyżej usterki uzasadnienia skargi kasacyjnej wniosek pełnomocnika pozwanego o przyznanie mu kosztów pomocy prawnej świadczonej z urzędu został oddalony.